

der maatte gives Tillæg ud over det, man var blevet enig om med Havnearbejdernes Organisation. Det viste sig, at der var adskillige Forhold, der maatte rettes, naar der skulde blive gode og rimelige Arbejdsforhold ved Havnen. Det kan ikke hjælpe, at man vil lægge Skylden alene paa den ene Part, den anden Part har ogsaa sin Del af Skylden. Den Maade, hvorpaa Arbejdsgiverne optraadte ved de Forhandlinger, der førtes med Arbejderne, gav maaske Stødet til Strejken. Det er jo rigtigt, at der er Arbejdere indenfor Havnearbejdernes Organisationer, som maaske maalbevidst tilstræbte at skabe denne Konflikt. Men det er lige saa rigtigt, at en stor Del af Havnearbejderne var Folk, der ønskede et godt, roligt og planmæssigt Arbejde, men de ønskede selvfølgelig, at det maatte foregaa under saadanne Former, at de kunde være tjente med det, og det, Arbejdsmændenes Organisation gjorde, var at søge at tale til disse Elementer blandt Arbejderne, søge at faa dem til at gribe ind. Det viste sig ogsaa, at man gik den rigtige Vej, man fik Havnearbejdernes Organisation til at ophæve Strejken, optage Arbejdet og indtræde i Forhandlinger, der nu forhaabentlig har skabt rolige Forhold i Havnen, der vil kunne være i det lange Løb.

Det er blevet bebrejdet den højtærede Justitsminister blandt andet af det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller), at han ikke skred ind, ikke udtalte sig klart og bestemt om, at han vilde beskytte de Arbejdere, der vilde optage Arbejdet, thi saa kunde man maaske have faaet Arbejdet i Gang. Det ærede Medlem erklærede, at en meget betydende Mand indenfor Arbejdsgivernes Kreds havde sagt til ham: Hvis Statsministeren havde afgivet en ren og klar Erklæring om, at de, der optog Arbejdet, skulde blive beskyttet mod korporlig Overlast, vilde der ikke have været noget i Vejen for at faa arbejdsvillige til at optage Arbejdet ved Havnen. Og det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup), som tillige er Arbejdsanvisningsdirektør, har udtalt sig i noget lignende Retning. Det vilde imidlertid ikke have været muligt at skabe rolige Forhold i Fremtiden ad den Vej. Hvis man havde faaet en Del Mennesker til at tage Arbejde i Havnen, vilde for det første de Ulemper, som jeg allerede har omtalt, straks vise sig: Man vilde savne det fornødne Kendskab til Arbejdet, det vilde komme til at gaa mindre godt. Paa det Tidspunkt, da Strejken fandt Sted,

var der stærk Efterspørgsel efter Arbejds-kraft ogsaa andre Steder, saa det vilde sikkert have været ret vanskeligt at skaffe tilstrækkelig Arbejds-kraft til, at Arbejdet kunde foregaa paa planmæssig Maade. Om der i det hele taget er gaaet saa meget i Stykker ved den Havnestrejke, som man har givet det Udseende af, derom kan man have sine Tvivl, naar man har set, at Direktøren for Frihavns-Aktielskabet nylig har udtalt, at Selskabets Pakhuse er i den Grad oversvømmede med Varer, at de døjer med at skaffe Plads, og at Pakhusene inde i Byen er overfyldte, saaledes at man ikke kan modtage Varer derudefra. Efter dette ser det jo ud til, at det Hvil, der har været derude, ikke har gjort saa forskrækkelig megen Skade.

Det ærede Medlem fra Kolding var ogsaa inde paa at omtale Tjenestemændenes Strejkeret, og han udtalte sig meget stærkt derimod. Han sagde om deres Organisationer: Organisationerne er væbnede, og der kommer en Dag, da disse væbnede Organisationer vil have at vide, om de eller Samfundet er den stærkeste Magt. Den Udtalelse af det ærede Medlem tyder paa, at han er absolut forberedt paa, at der maa komme et Tidspunkt, hvor der kommer til at staa en afgørende Kamp mellem Samfundet og Tjenestemændenes Organisationer, og maaske tænkte han samtidig ogsaa paa Arbejdernes Organisationer. Jeg vil ikke haabe, at en saadan Kamp nogen Sinde kommer. Dersom man viser den fornødne Forstaaelse af de Krav, der stilles baade af Arbejdernes og af Tjenestemændenes Organisationer, er jeg ikke i Tvivl om, at Flertallet af disse Organisationers Medlemmer ogsaa vil være i Stand til at se, hvor vidt de kan gaa uden at krænke Samfundets Ret. Dersom man havde en saadan Frygt for disse Organisationer, som der ligger i det ærede Medlems Ord, vilde det være ret nødvendigt, at man søgte at hindre deres Virksomhed, ophævede dem som samfundsfarlige, hvad de altsaa efter hans Mening er. Men jeg tror, at hvis man gjorde det, brød man med en Udvikling, der kun kan blive til Gavn for Samfundet, fordi Organisation i al Almindelighed er det, hvorved Samfundet skal bæres oppe. Kun ved et godt Samarbejde mellem Organisationerne vil man være i Stand til at skabe en Samfundsudvikling, som alle kan være tjente med. Organisationerne har i de Krigsaar, vi har gennemlevet, og som har været saa skæbnesvangre ogsaa for vort Land, udrettet et kolossalt Arbejde, som har